

28. ULUSAL PATOLOJİ KONGRESİ

27-30 Ekim 2018

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi
Morfoloji Yerleşkesi

Patoloji
Dernekleri
Federasyonu

Ankara
Patoloji
Derneği

PL Sözel Sunum

Nöropatoloji

PL027(371)

Subaraknoid Kanamanın İndüklediği Vagal İskeminin İntestinal İmmün Yetmezlikteki Bilinmeyen Rolü Üstüne Deneysel Çalışma

Sevilay Özmen¹, Mehmet Dumlu Aydın²

¹ Atatürk Ün.versitesi Tıp Fakültesi Patoloji Anabilim Dalı

² Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Beyin Cerrahi Anabilim Dalı

Amaç: Vagal impulslar, antiinlamatuvar ve immunostimulatuvar özellikleri ile barsakların nöroimmülomodülatör fonksiyolarında çok önemli roller üstlenmesine rağmen, vagal yetmezliğin intestinal immün sistem üzerinde fonksiyonel ve sitoarşitektürel açıdan yarattığı sonuçlar hakkında tatmin edici bir analitik bilgi yoktur. Bu araştırmada, subaraknoid kanamayı takiben gelişen iskemiye bağlı vagal yetmezliğin intestinal immuniteden sorumlu Peyer plaklarında oluşturabileceği histopatolojik değişiklikler incelenmiştir.

Materyal Metod: Çalışmada 21 tavşan, kontrol (n = 5), SHAM (n = 5) ve subaraknoid hemoraji(SAH) grubu (n = 11) olarak üç gruba ayrıldı. SHAM grubunda sisterna magnaya 0,5 ml serum fizyolojik; çalışma gurubuna da aynı şekilde 0,5 ml otolog kan enjeksiyonu ile deneysel SAH oluşturuldu. Dört haftalık takip sonrasında denekler dekapite edildi. İntrakardiyak formalin enjeksiyonunu takiben çıkarılan tüm vagal kompleksler ve barsaklar %10 formalin solüsyonunda yeterli tespitten sonra parafin bloklardan hazırlanan 4 mikronluk kesitleri hematoxilin / eozin ve immünohistokimyasal olarak GFAP boyasıyla boyandı ve kübik milimetre başına nodoz gangliyonların normal/dejenere nöron dansiteleri (n/mm²), vagal liflerin axon yoğunluğu (n/mm²) ve Peyer plaklarının volümleri (PV/mm³) stereolojik olarak analiz edildi ve istatistiksel olarak birbirleriyle karşılaştırıldı.

Bulgular: Subaraknoid kanama oluşturulan deneklerden 2 tanesi (n=2) gelişen bilinçsizlik ve kardiyorespiratuvar arrest nedeniyle kaybedildi. Makroskopik analizlerde, subaraknoid mesafede kanama, meningeal yapışıklık, hidrocefali ve foraminal herniasyon izlendi. Histopatolojik analizlerde nodoza gangliyonların dejenere nöron dansitesi i sıra ile kontrol gurubunda 5±2/mm³- SHAM'de 13±4/mm³ ve çalışma grubunda 321±83/mm³; dejenere akson dansiteleri 6±2/mm²-18±4/mm³ -418±91/mm² olup Peyer plaklarının ortalama hacimleri de aynı sıra ile (8±1)x106µm³/mm³ (P>0.05); SHAM'de (Grup-II) (10±3) x106µm³/mm³ (p